

דפייגור

יום ו', 'ט בשבט תשפ"ג, 10.2.2023, גיליון מס' 5039

מוכנים לנטיעות

1. ערעור על החלטת הנהלת קהילה - הודעת פטירה בעיתונים

מוזמנים: רוחליה סגל, אביהו קול, הלל לויתן, ארנון שנער. המוזמנים טוענים שהודעת הפטירה בעיתונות בעלת חשיבות חברתית וקהילתית ולכן לא צריך לבטלה. מבקשים שיתקיים דיון מסודר על כל השינויים שנעשו בנושא האבלות. רוחליה מציעה שנחזור לשאול את המשפחה, אם רוצים הודעה או לא, כפי שהוחלט. ארנון מצייין שהודעת האבל של יגור הינה גאוה למקום ואופן פרידה מחברים.

הוחלט: פרסום מודעה בעיתונות על דעת המשפחה, יגור מתקצבת עד 2,000 ש"ח, היתרה תהיה ע"ח המשפחה.

2. ערעור על חניה בשטח ציבורי

מוזמנים: החבר המערער, רבקה קוטליאר, שני זהבי, סיגל עמיר, אבי תורן.

על דשא בשטח ציבורי נבנתה חניה לבקשת חברים הגרים בסמוך. הטענה היא שהחניה שנבנתה במחטף, תקשה מאוד על הרחבת הדירה ופוגעת באיכות החיים בה.

בדיון עלה שהחניה לא אושרה בהליך המקובל ע"י ועדת תכנון. **הוחלט:** הנהלת הקהילה פונה לוועדת תכנון להתייחס לחניית באותה שכונה, ולקיים דיון באופן אישור חניית מסוג זה.

3. השקעות 2023

מוזמנים: סיגל עמיר, אבי תורן.

ההשקעות אושרו והן עומדות במסגרת שאושרה בתקציב בקלפי 2.5 מיליון ש"ח.

משולחנה של רחלי

(מנהלת הקהילה רחלי ברנדשפט)

שלום וברכה לבית יגור,

הנה התחלנו שנה אזרחית חדשה, שהביאה עמה רוחות, שלא הכרנו לפני כן, עם חשש וסכנה גדולה לדמוקרטיה ולדמותה של המדינה, הפגנות ענק, אמירות חשוכות של נבחר ציבור בכנסת, ולצד זה עלייה ביוקר המחיה, הפוגעת בילדים מתחת לסף העוני, בזקנים ובחלשים, ובעיקר, מקשה על הצעירים לבנות חיים בארץ. הקיבוצים מהווים עדיין איים מוגנים ובטוחים יותר מהמרחב שמחוץ לגדר.

בית עלמין - אני מבקשת ליידע שנעשתה עבודת שיחזור כיתוב במצבות ישנות. בשנים האחרונות עלתה בעיה של כניסת חיות האוכלות את צנרת ההשקיה. קיבלנו ממשד הדתות מענק להקמת גדר חדשה, בתקווה שתפתור את בעיית כניסת חיות. במסגרת תכנית השקעות מתוכננת גם רכישת עשרה ספסלים, שיקום מערכת ההשקיה והקמת עמדת מחשב למפת הקברים. תלמה זלינגר הצטרפה לצוות הקיים לטיפול בקברים. תודה לתלמה ולכל הצוות שמתחזק את המקום.

תשתיות - בתוכנית ההשקעות של שנה זאת הוקצה סכום של 850,000 ש"ח לפעולות הכוללות: טיפול בשבילים ובמדרכות, חניית זמניות ושיפוץ כבישים, גשרים וגרמי מדרגות. הכוונה היא לטפל בעניינים אלו לפי דרגת החומרה או הטיפול הנדרש ביותר, וכך להתקדם מידי שנה בטיפול בתשתיות.

בתוכנית ההשקעות הקצינו סכום לנושא הבטיחות של פסי האטה ושילוט הנדרשים לשם שמירת הבטיחות. כמו כן, התאורה בכביש העוקף תטופל בשנה זאת בשת"פ עם אורות יגור.

פרויקטים נוספים שמתוכננים ונמצאים בשלבי תכנון וביצוע שונים בשת"פ עם המועצה הם: גן שעשועים עם מתקנים חדישים

יותר בגן שרון, פמטרק - מסלולי אופניים ליד מגרש כדורגל, אשר אוטוטו יוצא לביצוע ופיתוח השטח לפארק וחניית מסודרות בהתאם לקול קורא של קק"ל.

השינוי שנעשה במשרדי הממשלה והקול קורא שיצא למועצות ישפיעו ודאי על נושאי המימון.

אסיים בחג ט"ו בשבט, שממלא את הלב בפריחות מרהיבות של שקדיות, רקפות ועוד. ביגור נבחרו השנה שני מקומות לנטיעה (אם הגשמים הרבים יאפשרו זאת): בכביש העוקף ובחניה של שכונת הבאר. ההכנה נעשתה ע"י בני הנעורים, שהחלו לעבוד בנוי ולקחו חלק בפרויקט חד-פעמי.

ביומן זה מתפרסם מאמר ודיווח של אנשי הנוי על עשייה ויישום תוכנית עבודה בהדרכת היועץ המקצועי. נראה שענף הנוי מתגבש ויוצא לדרך, שפירותיה מתחילים להראות ברחבי הקיבוץ.

אני מסיימת בשיר על נטיעה ומברכת שנוכל לטעת בחיים הקיבוציים את כל מה שצריך לטובת כלל בית יגור, ונדע להצמיח ענפים חדשים שיביאו לבנייה ולצמיחה.

(נטיעה (אלית חביב-גלעד)

נטע אחד	אם נטמינו באדמה טובה,
ובתוכו גלום:	אם נרווה צימאנו
מְחֶסֶה לגוּל שבקט,	כנטע טמון עולם ומלואו.
ענף מתנדנד לילד שובב,	אם נטמינו באדמה טובה,
צל להולכים בדרך,	אם נרווה צימאנו,
פרי להשביע רעב.	כנו הנוטעים טמונים:
נטע אחד,	תקווה, אמונה, אהבה
ניצן של בריאה -	וחיים.

חג נטיעות שמח רחלי

סיכום שנת 2022 - אחזקות יגור ותאגידה

נוקי נויפלד: היתה שנה מצויינת. בתחילת הדרך, לפני כמה שנים טובות, היו לנועם שפיגלר ולי שתי מטרות: א. להעביר כמה שיותר כסף לקהילה, ב. להקטין את החובות של התאגידים ואחיי"ג. בשתייהן הצלחנו מאוד. הרווחים של תאגידי יגור ועסקיה בשנים האחרונות גדלו מ-7,020 משי"ח ב-2019 ל-25,145 משי"ח ב-2022, התחזית ל-2023 31,075 משי"ח.

צריך לשים לב לקפיצה הגדולה בהכנסות של יח"ס (בעיקר תוצאות גדי"ש ומשתלה) ואת ההיחלשות של לגין.

החוב של אחיי"ג קטן לאורך השנים מ-5,730 משי"ח ב-2017 ל-1,202 משי"ח ב-2022, והתחזית ל-2023 להגיע ל-0 חוב. המצב טוב מאוד.

העברות של אחיי"ג ליגור גדלו מ-0 ב-2017 ל-7 משי"ח ב-2022 והתחזית ל-2023 מעל 8 משי"ח.

החוב נטו של התאגידים בירידה גדולה. ב-2019 הוא היה בסביבות 19 משי"ח, ואנו מקווים להוריד אותו ב-2023 ל-6,2 משי"ח. עיקר החוב הוא מבאלגן וחוצות יגור. בשניהם הוא יורד משנה לשנה והכיוון מאוד מעודד.

טובופלאסט: מתקיימים מוי"מ עם גופים שונים. כשהדברים יבשילו להחלטות, נביא את זה לכאן, לדין ציבורי.

לגין אריזות: השנה הסתיימה בצורה יפה מאוד, עם 4,7 משי"ח רווח. טובופלאסט סיימה בהפסד, אם כי פחות מהשנה שקדמה, שהוריד את התרומה המצרפית ל-3,2 משי"ח.

חוצות יגור: עד היום התקשינו מאוד להשכיר שני מקומות. בסוף פברואר תיפתח חנות חדשה של "מקס סטוק", ובאפריל בית מרקחת, והמתחם שוב יהיה מלא. הצפי לרווח לכן עומד על 1,6 משי"ח. עדיין לא מורגשת השפעה גדולה של הפעלת המטרונית, אבל אנו כן רואים עלייה בשימוש בקווים, ומצפים שבמהרה גם אנחנו נהנה ממנה. רואים משפחות שבאות לבאלגן במטרונית. אנשים ילמדו שיותר נוה להחנות כאן מאשר בחיפה, זה שינוי בהרגלי החיים וייקח זמן.

יח"ס: קפיצה גדולה מאוד מ-1,253 משי"ח ב-2018 ל-8 משי"ח ב-2022 וצפי ל-9,6 משי"ח ב-2023.

משתלות יגור: סיימו ב-3,2 משי"ח רווח לעומת 3,4 משי"ח בשנה שעברה. הסיבה העיקרית היא שנת השמיטה וסופי השבוע הגשומים של פברואר ומרץ.

גדי"ש: היתה שנה טובה בבצל, בתירס, בעגבניות לתעשייה, וקפיצה גדולה בכותנה. הורדנו גידולים אחרים על מנת לזרוע יותר כותנה. היבולים גבוהים מאוד. ב-2020 סיימנו עם 2,036 משי"ח רווח, ב-2022 היה הרווח 4,617 משי"ח והצפי לשנה הבאה 4,870 משי"ח. אנחנו מתחילים לקטוף את האבוקדו, ובשנים הקרובות יתרום לגדילה ברווחי הענף. אני מקווה שנגיע לרווח של 5,5 משי"ח.

חממות עלים: הצפי שלי היה לסיים בצורה מאוזנת. להפתעתי, היתה שם מהפיכה גדולה בניהול ובחשיבה השיווקית וסיימנו את השנה ברווח של 700 אש"ח. הורדנו את הפחת ביצור העלים, ונכנסנו למסחר במוצרים שונים כמו תירס לבן, עגבניות שרי ועוד. קונים את הסחורה ארוזה, שמים מדבקה, ונותנים לחנויות שירות של ספק, שמביא מגוון מוצרים רחב. מגוון המוצרים נותן יתרון לקניין הרשת לעבוד מול ספק אחד גדול ולא מול כמה ספקים קטנים. אני מקווה שתוך שנה נגיע לרווח של מיליון ש"ח, קפיצה מדהימה.

באלגן: אחרי כמה שנים של הפסדים גדולים, סיימנו את 2021 ברווח של 1,8 משי"ח. ב-2022 נסיים ברווח של 1,4 משי"ח, זאת, עקב העברות ליגור של שכר דירקטורים, העלאת שכר הדירה ועוד. נראה כאילו השנה הרווח פחת, אך לא כך הדבר. את השנה נסיים ברווח של 1.8 משי"ח והצפי ל-2023 גידול קטן לכיוון 1,9 משי"ח. בשנתיים האחרונות אנחנו כמעט לא משקיעים, ועושים שינויים בתמהיל הפעילויות.

אורות יגור: הכסף מועבר ליגור, בין היתר, על ידי שכר דירקטורים.

מי יגור: חורף שחון טוב לתאגיד. המצב סטטי. העבודה טובה. מספקים מים לכפר חסידים ולמקומות אחרים. התאגיד מתנהל לאורך השנים במקצועיות רבה והתוצאות בהתאם. הרווח כ-670 אלף ש"ח.

נגרייה: יש לנו צוות מקצועי מאוד, אשר הביא את הנגרייה לרווח של 260 אלף ש"ח. זאת הכפלה של הרווח לעומת השנה שעברה. בימים אלו סיים נתנאל את עבודתו בנגרייה. זאת ההזדמנות להודות לו ולאחל לו הצלחה בהמשך דרכו.

חורשה: גם כאן אנחנו בהתייצבות ובשנתיים האחרונות רואים רווחים. החורשה עובדת רק כ-4.5 חודשים בשנה. בשנת 2023 אנחנו מותחים את העונה ונתחיל את עונת האירועים מסוף מרץ עד אוקטובר. לאחר מספר שנים של "יובש" אנחנו שמחים שבני ובנות יגור חוזרים להתחתן בחורשה, ומזמינים זוגות נוספים לבוא ולראות את השינוי שהמקום עבר.

עסקי קיבוץ יגור

בית אחווה: מעביר ליגור כ-700 אש"ח בשנה. הבית מנוהל בצורה יוצאת מהכלל. שאפו לאילנה. עברנו את הקורונה בצורה טובה מאוד. הבית מלא והביקוש רב.

רפת: הצוות יציב, העבודה טובה. הרווח השנה כ-1 משי"ח. הרפת בהחלט במגמת התפתחות. הצפי לשנת 2023 כ-1.2 משי"ח.

נדלין: תחום הנדלין המניב ביגור יציב מאוד. הביקוש להשכרות גדל כל הזמן. הענף מסיים את שנת 2023 ברווח של כ-9 משי"ח והצפי לשנת 2023 כ-10 משי"ח.

שנת 2022 היתה אחת השנים הטובות לעסקי יגור. שנים רבות יגור התנהלה לאיטה וחיה בעיקר מתרומת התעשייה.

בשנים האחרונות אנו חווים פריצה בענפים האחרים. התלות הכלכלית של יגור במפעלים הגדולים ירדה מאוד.

תוכניות לתקופה הקרובה

סיום בניית מנהרת העלים הגדולה (2 דונם, לאורך כביש טובו-משתלה). החממה הוקמה על ידי שוכר חממת הסחלבים, שלבסוף החליט, בתאום איתנו, להישאר במקומו הנוכחי, ולאפשר לנו להשתמש במבנה החדש. תוספת הכנסה צפויה לענף כ-0.5 מ"ש"ח.

הקמת מרכז מכירה נוסף למשתלות יגור - ייתכן שמיצינו את מרבית הפוטנציאל באיזור שלנו. זה זמן רב שאנו עוסקים במציאת אזור להקמה של משתלה אחות תחת המותג שלנו אולם עדיין לא נמצא המקום שיענה על הרצונות להקמת מרכז חדש.

רפת: אנו נערכים למצב של סיום הסכם המחיר המובטח בעוד כשנתיים. נבדקת האפשרות לקליטת רפת נוספת לתוך יגור והגדלת היצור מ-4 מיליון ליטר ל-8 מיליון ליטר חלב בשנה. ניהלנו מ"מ עם הרדוף וכפר גלעדי שלא צלח. מנסים קיבוץ שלישי. אם תקום שותפות כזאת, הרווח השנתי יגדל ב-250 אלף ש"ח בצירוף שכ"ד גבוה, שכר דירקטורים ועבודה ועוד. לכן עדיף שהשותפות תהיה כאן ולא במקום אחר. רק רפתות גדולות ישרדו. הדוגמה היא הפסקת הסובסידיות בענף הפטם שגרם רק לחוות הגדולות לשרוד.

יגור חייבת לשמור על החקלאות שלה! הכלכלה שלנו צריכה להיות פרושה על מגוון רחב של פעילויות ולא להסתמך על נדל"ן בלבד.

אגירת חשמל: בשיתוף חברת "דוראל", אנחנו נכנסים לבדיקה של אגירת חשמל. את הניסיון נעשה בשטח שמוקצה ע"י הרפת.

בית אחווה: לפני שנה וחצי בנינו 4 חדרים חדשים ברמה גבוהה. הפרוייקט והמשוב מהדיירים המשתמשים בחדרים אלו נתן בוסט גדול לענף. אנחנו מתחילים עבודה על 4 חדרים נוספים. השקעה של 750 אש"ח. באיזון החדרים המהיר לדיירים נוספים נראה כי ההחזר להשקעה יהיה על פני שנתיים וחצי.

מתחם WE-WORK בבניין התאים: מרחב משרדים לחברי יגור (בלבד!) בעלי עסקים קטנים, שלא ידרוש תוספת חניות או הסתובבות של שוכרים בחצר. יאפשר ריכוז עסקי חברי יגור למרחב נוח, חדש, ממוקם במרכז ונגיש. יפנה מקומות המושכרים היום לעסקי חברי יגור (מבט"ח והבניין שלפניו, בניין האולפן שלייד המרפאה ועוד) לטובת קידום פתרון מצוקת הדיור (ולדירור "בר השגה"). אין שום סיבה שלא ייבנו במקום אותם מקומות בנייני דירות בגדלים של עד 100 מ"מ"ר לטובת זוגות צעירים או חברים שאינם רוצים או ידם אינה משגת סכומים שנדרשים היום לבנייה כמו בשכונת הבלוקונים או שכונת המשתלה.

העברת מתחם באלגן למתחם חוצות יגור: אני לא צופה שחברי יגור הבונים במיטב כספם זירות יקרות בשכונת הבריכה יסכימו להתגורר ליד פארק ילדים שעושה הרבה רעש. התחלנו לבדוק את העברת המתחם. יש מגרש חניה גדול, מטרונות, אי אפשר להיכשל. במקום הפארק היום

אפשר להקים עוד בנין משרדים שקט להשכרה כמו הדגם הנבנה ל"סמרטשוטר". אנחנו קרובים לקבלת היתרים מוועדת התכנון המקומית. במקביל, אנו מחפשים שותף להשקעה הגדולה בתחום שעשועים ופארק ילדים. קיבלנו הצעות משתי חברות ואנו בודקים כל הצעה לגופה.

מתחם לוגיסטי לול מזרח: אנו לקראת סיום התוכנית וקבלת אישור תב"ע חדשה, שתהפוך את המגרש משטח "חקלאי" לשטח "תעשייה ולוגיסטיקה". הגודל 19,000 מ"ר. אנו בדיונים ראשוניים עם שותפים פוטנציאליים. נבדקת גם אפשרות הסדרת כניסה אחורית.

יגור היא להיט בשוק הנדל"ן. הקירבה לכביש שש, לנמל חיפה ולנמל הסיני נותנת לנו הזדמנות ענקית לפיתוח הכלכלה שלנו. אנחנו מקבלים הצעות, בודקים הכול מאוד בזירות. לא רצים לשום מקום. עובדים מסודר. לא נחים לרגע, מתקדמים כל הזמן. ואני תקווה שבשנתיים הקרובות נביא לכאן פרוייקטים נוספים.

מו"מ לשינוי תב"ע בחוצות יגור: המדינה שכה התנגדה למתחם, בעצם שינתה את מהות המקום בכך שהקימה את מתחם המטרונות ושינוי התפישה שהמתחם הוא לצרכי חקלאות בלבד. ייתכן שנפתחות לפנינו אפשרויות לשרוג המתחם למסחר ללא הגבלות ולהקמת מתחם משרדים להשכרה. אנחנו משקיעים במהלך הני"ל הרבה חשיבה ושעות עבודה ויודעים כי בגלל עברו של המתחם וראיית המינהל את המתחם בעבר, הדרך תהיה ארוכה, אבל אני מלא אמונה כי בסוף זה יצליח.

מחסן לוגיסטי "הום סנטר": לאחר כל העבודה שנעשתה, הפרוייקט תקוע כבר שנתיים ברמ"י לקבלת אישור. נראה שבמתכונתו המקורית הוא יורד מהפרק.

תחנת הדלק: "סונול יגור" תהיה תחנת המימן הראשונה בארץ. נכון להיום יש רק 5 משאיות המתנהלות בארץ ע"י מימן. מי שמתעניין בנושא מבין, כי העולם הולך לכיוון טעינת מימן והמכוניות החשמליות שכה פופולאריות הן רק תחנת ביניים. תוך 20 שנה העולם, כנראה, יעבור למכוניות המונעות ע"י מימן. דלק וסולר יעלמו. צריך להיערך לחשמל ומימן. המנכ"ל והסמנכ"ל של "סונול" נפגשו עם חברי ועד אחי"ג, והסבירו בפירוט את תכניות חברת סונול והרצון לשיתוף פעולה עם יגור. יש שני מסלולים: השכרה או שותפות. הנטייה שלנו היא לכיוון השכרה. לקראת אפריל מתוכנן טקס חנוכה גדול של התחנה. הרווח מהתחנה ליגור 1 מ"ש"ח בשנה. ההרחבה וההגדלה של התחנה תעשיר את יגור בהכנסות נוספות.

פרוייקט חלקה 450 ליד הצ'קפוסט: אנו בשלב התכנון. נסגרו ההסכמים עם הזים ועם עיריית נשר. ייקח שנה פלוס, תלוי גם במהלכים של המינהל. יגור לא משקיעה כסף. תרומתה בנתינת הקרקע. ההשקעה של הזים.

"עיר החדשנות" פרויקט תמ"א 75: התכנית עברה את שלב התכנון ואושרה במשרדים השונים, אך עדיין לא אושרה בממשלה. המדינה מתכננת להפקיד תכנית עירונית חדשה, הכוללת את רוב שטחי החקלאות של יגור וכפר חסידיים. השטח המיועד לתכנית משתרע מצומת יגור ועד לשטחי הצ'קפוסט וצפונה יחד עם היישובים הנוספים. המועצה

מפעל נשר. במידה והמהלך יצליח, הוא ישולב בתכניות שלנו לחלקה 520.

מתוכנן "שביל מעבר לבעלי חיים" - מהר הכרמל לשטחי עבר הקישון. השביל אמור לעבור בשטח שלנו, בצמוד למפעל נשר, ולנגוס מאיתנו עוד שטחים. לאור כל זאת, אנחנו יחד עם הישובים השכנים והמועצה, נאבקים מול תכנית עיר החדשנות. נעשה הכול לשמור על מה שיש לנו.

סיכום: עסקי יגור על הגל הנכון. הכלכלה איתנה!! הצוותים טובים, המנהלים מעולים. נעשית עבודה טובה וההפנמה של העוסקים במלאכה היא, שהקהילה המגוונת והגדולה שבה אנחנו חיים זקוקה למשאב הכספי החזק והאיתן, על מנת להמשיך לשמור ולפתח את שירותי הבריאות, החינוך, החברה והתרבות ברמה גבוהה. החוזק של העסקים חייב להתקיים גם לטובת האתגרים שלפנינו בהקמת שכונות חדשות ותהליך השיוך.

מבקש את אישור האסיפה לתקציב אחי"ג ועסקי יגור לשנת 2023 וכן למשרד רו"ח (ברית פיקוח) המלווה את אחי"ג.

האזורית יחד עם גורמים נוספים ואיתנו מנהלת מאבק בתכנית המאיימת לחסל את החקלאות והשטחים הירוקים באיזור. הקמנו מינהלת עם המא"ז, עיריית נשר, משה כחלון ועדיאל שמרון (מנכ"ל רמ"י קודם). המטרה להשאיר שטחי עבר הקישון כשטחים לגידולים חקלאיים, שלא יהפכו לפארק לאומי, ולשמור על השטחים שבין נשר לצומת יגור. זה העתיד הנדלייני של יגור. השטח (520) סמוך לפסי הרכבת ונהנה מגישה לכביש הראשי דרך תחנת הדלק. אנו רוצים להפוך אותו לנדליין מחסנים, לוגיסטיקה ומשרדים, בדומה לשטח ליד הצ'קפוסט. לאור הנגיסה הגסה ברוב השטח החקלאי של יגור אנו משקיעים את עיקר מאמצינו מול המדינה לקבלת החלקה הקטנה הזאת לשימושים הנ"ל. ברור שהפרוייקט הארצי ייקח עוד הרבה שנים. אנחנו צריכים להתכונן ולנצל את התקופה למיקסום רווחיה והתפתחותה של יגור. במידה והמהלך הארצי ייצא לפועל, תישאר החקלאות היגורית עם הרפת ומטעי האבוקדו. חשוב לשמור על החקלאות, ולכן צריך רפת גדולה וחזקה והמשך פיתוח מטעי האבוקדו.

שכונות חדשות בנשר - עיריית נשר דוחפת להקמת שכונה ליד ה"ספייס" ומשהה את הקמתה המתוכננת להקמה בשטח

ישיבת אסיפה

אסיפה מיום 31.1.2023 יו"ר: ספי בארי

נוהל טיפול במחלוקות הקשורות לשיוך ודיקה (קריאה שנייה) - צוות "ישוב מחלוקות"

גבי קרדוש: הגשתי במכתב סדרת הסתייגויות לנוהל המוצע, במטרה לעשות את המנגנון יותר מאוזן לגבי מימוש זכויות החברים בעת הגשת ערעור או בקשה לבחינה נוספת בנושא השיוך.

1. להשוות את מספר נציגי הציבור בצוות לנציגי ההנהלה.
2. צירוף יועצים מקצועיים או מומחים בתחומים רלוונטיים, שיהיה על דעת הצוות ובית האב המערער ולא על דעת הצוות בלבד.
3. מינוי נציג הקיבוץ לבוררות על ידי הצוות וועד ההנהלה ולא על ידי הצוות בלבד.
4. ביטול הסעיף שקובע שבוררות בעניין השיוך מחייבת על פי הוראות חוק הבוררות התש"כ. סעיף חובת הבוררות ליישוב מחלוקות כבר קיים בתקנון הקיבוץ, ומחייב את כל הצדדים.

(הפרוט המלא - באתר יגור, ובחצר יגור בפייסבוק).

אודי קינן (יו"ר ועד הנהלה): מאשר קבלת הערת נוסח של אהוד ס"ט, שהוגשה בכתב. הצוות דן בהצעות גבי קרדוש ודחה אותן.

להסתייגות א': כל חברי יגור בצוות הם "נציגי ציבור" ואין צורך בנציגים נוספים, מה גם שחלק מהמחלוקות הן בין חבר לחבר ולא בין חבר ליגור.

להסתייגות ב': יגור לא רוצה להתחייב על תשלום ליועצים שהם של מי מהצדדים. זה עלול ליצור הוצאות גבוהות. הזכות לזמן יועצים היא של הצוות ולא של הצדדים במחלוקת.

עופר אדר (פרוייקטור השינוי): הצוות לא ישים כבורר, אלא רק יציע הצעות פתרון. אם החבר לא יקבל את הצעת הבורר, יוכל לבקש תהליך גישור מול הקיבוץ או מול חבר אחר. אם הגישור ייכשל, יוכל החבר לפנות לבוררות תק"צ. המטרה היא לחסוך לחברים וליגור את עלות הבוררות.

גבי קרדוש: צריך להבטיח את האפשרות של החברים להביא ייעוץ מקצועי. אם רק לצוות יש תקצוב לזה, החברים לא יוכלו לעשות זאת מכספם.

במידה וגבי קרדוש יעמוד על הסתייגויות, הן יעברו להצבעה בקלפי.

עית להכיר: עמית יעלון פונדיק

בת 29, בת הזוג של שקד פונדיק בשבע השנים האחרונות. נולדתי בקיבוץ צרעה, בת לאורה ודוד יעלון, הקטנה מבין ארבעה אחים - שי, זוהר וניב. סיימתי תיכון בבית הספר האזורי "הר טוב" בקיבוץ צרעה. לאחר סיום לימודי יצאתי לשנת שירות בכפר הנוער "קדמה" בו עבדתי עם נוער בסיכון. לאחר סיום שנת השירות התגייסתי לתפקיד סמב"צית והוצבתי בגזרת אילת. בתום שירותי הצבאי עבדתי במסגרת עבודה מועדפת בקיבוץ מעגן מיכאל. לאחר שנה טסתי לטיול הגדול במזרח שם פגשתי את שקד. למדתי תואר ראשון ותעודת הוראה בחינוך מיוחד במכללת "אורנים" ובמקביל עבדתי במערכת החינוך הבלתי פורמלית ביגור. כיום אני מורה ומחנכת כיתה ז' בבית הספר "כרמל זבולון". תוכניות להמשך: השלמת תואר שני במקצועות הטיפול.

ילד בקיצוץ
מסורת יגורית: ללכת לראות את הוואדי זורם.
פינה אהובה ביגור: הכניסה לנחל יגור.
שיר יגורי: ההר הירוק תמיד.

עית להכיר: יעל בירן

ילד בקיצוץ
מילה יגורית: יגורניק
מסורת יגורית: חג מחזור
פינה אהובה ביגור: הבריכה
שיר יגורי: ההר הירוק
זיכרון ילדות מיגור: טיולים בימי שבת על הר הכרמל עם המשפחה.

בתם של פנחס ואלסינה בירן ואחות של שרון, מיכל ושרי, בת 25, עובדת כמוכרת בחנות "אינטימה" בלב המפרץ. סיימתי תיכון "כרמל זבולון" במגמת עיצוב גרפי. עשיתי שירות צבאי מלא בתור חשמלאית מסוקים בבסיס פלמחים. לאחר הצבא גרתי שלוש שנים בראשון לציון, למדתי עיצוב גרפי, עיצוב אתרים וחויית משתמש במכללת גיון ברייס, ועבדתי בין היתר בתור אחראית משמרת ב"אמריקן איגל" ומנהלת סניף בחברת "קמפן אנד שוז". מקווה בהמשך להתקדם בתחום האופנה ולהקים משפחה ביגור.

עית להכיר: עמית קספרס

הבת של חוה רז ואלן, אחות של אסי ועידן, בת 41, אמא לריף בת 8. עובדת בעיריית נשר, במחלקת קידום נוער בסיכון. למדה ב"כרמל זבולון" ושירתה בבסיס חיל-חיילת לנערי מק"אם (מרכז קידום אוכלוסיות מיוחדות, "נערי רפוליי"). למדה קרמינולוגיה ב"בית ברלי" ו-15 שנה מלווה נערים ונערות בסיכון. בעבר ניהלה פרויקטים לנוער בסיכון בעיריית הרצליה, וריכזה את תחום הנוער בסיכון במועצה אזורית דרום השרון.

יגור בקיצור

מילה יגורית: יש כל כך הרבה מילים שבטוח שגורות בשפתי - כולביניק, חשמליה, העיגול, האיזולטור, בית ילדים ... וכו'
מסורת יגורית: מסיבת פורים, ימי זיכרון בקיבוץ, חג שבועות
פינה אהובה בקיבוץ: חוות הסוסים, נוף נעורי... הלב מתרחב כשרואה את הסוסים ברקע הכרמל.
זכרון ילדות: כשצילמנו את "קרם בוואדי" ושיחזרנו את סיפורי הקיבוץ של פעם.

עית להכיר: משי רז

את יגור הכרתי זמן קצר לאחר השחרור מהצבא, כאשר עבדתי במכון כושר ברמת ישי. יגור עבד שם כמאמן כושר.

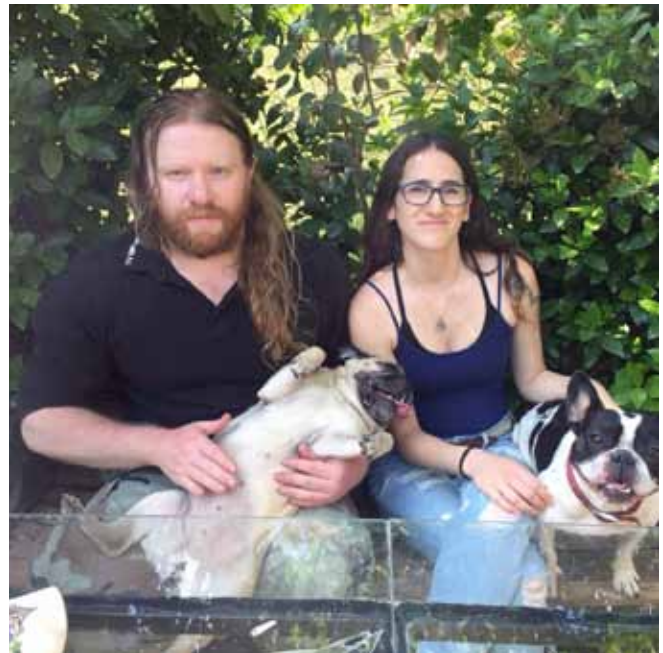
בהמשך למדתי לתואר ראשון במדעי המזון במכללת תל חי, וגרתי שם לסירוגין במשך 3 שנים.

במפגש הראשון עם הקיבוץ לא כל כך ידעתי למה לצפות. בהמשך חוויתי את חיי הקהילה וה"יגוריות" מכל אדם שפגשתי בקיבוץ, למדתי לקשר "מי של מיי" ועד כמה הקהילה רחבה ומחוברת. למרות שבהתחלה היה מאתגר וזר לי, למדתי לחוות את היותי חלק מקהילת הקיבוץ.

כיוון שבן זוגי חבר ביגור, הבחירה לחיות כאן היא טבעית. אחר היכרות בסיסית עם הקהילה והתחברות לאנשים הסובבים אותנו. לאחר שהתחתנו, לפני שנה וקצת, הכניסה למועמדות היתה השלב המתבקש מבחינתנו.

במסגרת חגים ואירועים בקיבוץ יצא לי לקחת חלק "מאחורי הקלעים" וכן בביצוע פעילויות בר, שבן זוגי יזם או לקח בהם חלק.

אשמח להמשיך לעשות זאת גם בעתיד ולהיפתח לתחומים נוספים בהם אוכל לתרום לקהילה.

נשואה ליגור רובנצ'יק.

למדה טכנולוגיית מזון ועוסקת באבטחת איכות.

מקום עבודה נוכחי: לגין-טובופלסט.

ההורים, גדי ושמחה, הגיעו יחד לאלון הגליל לבנות בית ושם נולדתי וגדלתי. הוריי עבדו רוב חייהם כעצמאיים.

למדתי בבית ספר אנתרופוסופי "הרדוף" ובית ספר תיכון "ויצו נהלל" לסירוגין.

בצבא שירתתי במוצב סאלם כקלדנית בית משפט שומרון.

עית להכיר: יוסי חלאוי

בן 31, נשוי לרוני יובל.
בעל תואר ראשון בקרימינולוגיה ותעודת עורך לשון.
מזה כשנה וחצי עובד בקיבוץ בחינוך הבלתי פורמלי
בכיתות ה-ו', ולומד להכיר כך טוב יותר את הקיבוץ, ענפיו
וחבריו.

נולדתי וגדלתי בעכו, ליד הים, שם מתגוררת משפחתי.
בצבא שרתי בחיל התותחנים. בין השנים 2016 - 2020
הדרכתי בכפר הנוער "נירים" לנוער בסיכון, והחוויה
הייתה משמעותית ביותר עבורי וניתבה את דרכי לעולמות
החינוך והטיפול. בזכות הכפר גם זכיתי להכיר את רוני
ולהגיע ליגור. נפגשנו כאשר הגעתי עם הנערים ליגור
לשבוע העבודה, שיגור מארכת עבורם מדי שנה בחופש
הגדול. רוני הייתה אחראית על ריכוז הביקור מטעם יגור.
מאז התאהבתי בקיבוץ, בכרמל ובחיים הקיבוציים
השקטים. אני נהנה לשוטט בין שבילי הקיבוץ ולפגוש
בשמחה את כל הילדים שאני מכיר מבתי הילדים
ומפעילויות המוזיקה. רוני מספרת בשעשוע שהילדים
בקיבוץ כבר מזהים אותה כ"אשתו של יוסי".

המוזיקה והנגינה מלוות אותי כל חיי, ואני שמח להשתלב
בקהילת הקיבוץ ובמפעלי התרבות דרך המוזיקה. העברתי
חוג מוזיקה לקשישים בבית אחווה, שנהנו והתרגשו מאוד
מהחוויה, ניגנתי לילדי הגנים, בבתי הילדים ובחגים
בקיבוץ.

שנינו, רוני ואני, אוהבים מאוד את הקיבוץ וחיי הקהילה,
ומהרגע הראשון היה ברור לנו שנרצה להקים פה את ביתנו
ולגדל פה את ילדינו.

יגור בקיבוץ

מילה יגורית: חדראוכל (מחובר)
מסורת "יגורית": חג שבועות בקיבוץ
מקום או פינה אהובים עליי ביגור: הספרייה וההר

עית להכיר: אמוץ אשר

בן 42, נשוי לתמי קריב, אבא לאורי-רמון בן
8 חודשים, עובד בנוי ביגור.
"ההורים נולדו בארגנטינה, עלו לארץ ב-67,
והקימו את משפחתם בקיבוץ גזית ושם אני
גדלתי.

תמי ואני גרים ביגור כ-4 שנים, שמחים
ביגור, נהנים לגדל כאן את אורי שלנו ורואים
פה את עתידנו".

יגור בקיבוץ

מילה יגורית: "טניקט", "מחסן תאים".
מקום אהוב עליי ביגור: קפה במשרד הנוי בשש
בבוקר

עית להכיר: מאור לוי

בן 39, נשוי לטליה אדר, בתם של דורית טלמור שריג ואיל שריג.

עובד בחברת "טופולסקי רצף" כמנהל מחסן. למד קורסים שונים בתחום הסייבר ואבטחת המידע. נולד בקרית אתא לדודי ואתי לוי, שם גדל והתחנך. בצבא שירת בגולני ולאחר מכן חי בארה"ב כעשור. לאחר החזרה לארץ עבד עם דודו ניסים בגלידה "נסטלה" וסיפק גלידות ליגור, כך הכיר את טליה. "הכרתי את יגור בימי "האולטרסונד" כמקום בילוי הזכור לטובה.

המפגש הראשוני היה בעיקר דרך ותיקי הקיבוץ שפגשתי בשבילים, שהסבירו לי, שאלו לשלומי, ובררו, כמובן, "של מי אתה".

טליה מחוברת מאוד ליגור ודרכה ודרך משפחתה גם אני התחברתי למקום, וכאן נרצה לגדל את ילדינו.

אני מאמין מאוד בקשר הבין דורי ויכול לתרום בעזרה לאנשים מבוגרים בכל החיבור לעולמות הטכנולוגיה העכשווית.

ילד בקיצור

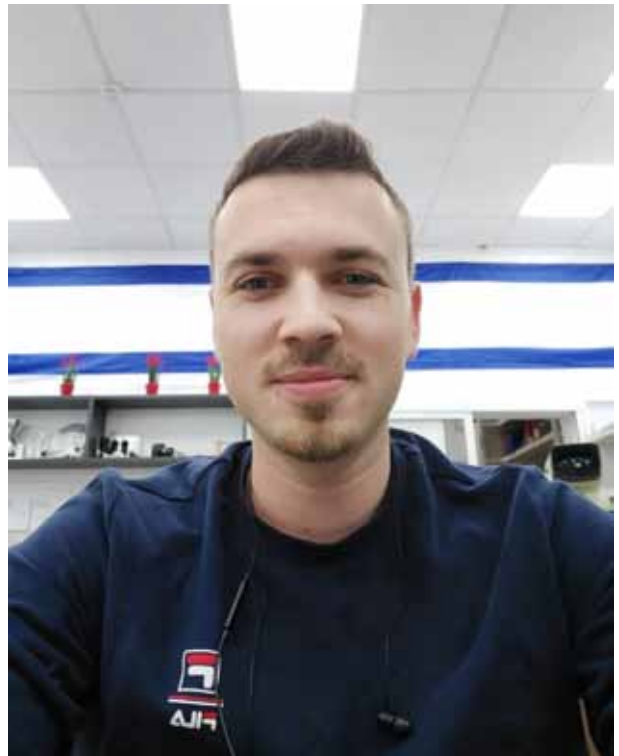
מושג יגורי: "הוואדי זורם", "של מי אתה?", "מקומי"
מסורת יגורית: ביום רביעי יש המבורגר וציפס בחדר אוכל
פינה אהובה: הכית שלנו, עם הנוף להר הירוק התמיד.

עית להכיר: רון בונדרצ'וק

של זינה ואיגור, אח לזינה ואביטל. בן 26. עובד במפעל לעיבוד שבבי מדוייק בשם "חנוך לבנון" בתור מבקר איכות חלקים לתעשייה הבטחונית והאופטית. "תיכון למדתי ב"כרמל זבולון", במגמת מכונות, ולאחר התיכון המשכתי בלימודי הנדסאי מכונות תי"בם (תכנון בעזרת מחשב).

בצבא שירתתי בבסיס חצור בטייסת 105 בתור טכנאי דרג א' של מטוסי F-16.

אחרי הצבא עבדתי באיגלו למשך חצי שנה, לאחר מכן בגד"ש עונה ולאחר מכן ב"מדן טכנולוגיות".

ילד בקיצור

מילה יגורית: "העיגול"
מסורת יגורית: "בירה ונשירה"
פינה אהובה עלי ביגור: בית הספר הישן
שיר יגורי: ההר הירוק
זכרון ילדות מיגור: נופים מגגות הבניינים

גלי גורביץ מנהל הנוי, הדר רודין, מלווה ויועץ לענף

שעבודה בענף מחברת את הנערים לבית ולאדמה ואף יכולה ליצור עתודה מקצועית ומקומית. בט"ו בשבט השנה אנו נערכים לפרויקט שיקום ושתילות משותף לצוות הנוי ונערי יגור באזור הכביש העוקף ובמהלך פסח וחופשת הקיץ נקיים פרויקטים נוספים.

ג. בחינת מערכות ההשקיה ושדרוגן

כחלק מתוכנית העבודה לשנת 2023 אנו מתחילים לבחון את מצב מערכות ההשקיה של הענף בדגש על ראשי המערכות המרכזיים.

חלק מראשי המערכות ישודרגו, כולל התקנת מחשבי השקיה חכמים, הכוללים שליטה מרחוק לשיפור ניהול משק המים והחיסכון.

ד. טיפול בשטחים הפתוחים בחורף

בחצר יגור ישנם עשרות דונמים של שטחים פתוחים, הכוללים בחורף שטחי עשבייה נרחבים. ביגור בשנים האחרונות התקבלה החלטה כי רוב השטחים הפתוחים יתוחזקו ללא הדברת עשבים, ובהתאם לזאת אנו נערכים לניהול מייטבי של השטחים והגברת תדירות כיסוח העשבייה.

במקביל, ישנה תוכנית לקידום ולבחינה של שיטות עבודה מקיימות ואקולוגיות להפחתת היקף העבודה, שיכללו לדוגמא:

1. חיפוי שטחים בחומר אורגני לצימצום שטחי העשבים ושמירה על הקרקע.
2. חיפוי שטחים פתוחים ע"י זריעת עשבונים נמוכים ושתילת צמחי בצל, פקעות וגיאופיטים.
3. שימוש ביריעה מיוחדת למניעת הצצת עשבייה באזורים המגוננים.

החורף הגיע בשעה טובה ואיתו הקור וגשמי הברכה. אנו בענף הנוי נערכים לעונה זו ע"י גיזום עיצים בגובה וטיפול נרחב בעצים הוותיקים בחצר הקיבוץ, אשר מהווים את השלד החשוב והעיקרי בגן הקיבוצי.

השנה הכנסנו לעבודה צוות נוסף של גוזמים מקצועיים, אשר מבצעים את העבודה באמצעות טיפוס ומנופים. בהמשך לעדכון הקודם, בו הוסבר על תהליך הליווי שמתקיים בענף הנוי השנה, ברצוננו לעדכן במספר נושאים שאנו בוחנים ומקדמים:

א. הכנת תוכנית עבודה שנתית לענף

לאחר שסיימנו את השלב הראשון, שכלל מיפוי וחלוקת חצר הקיבוץ לאזורי גינון, קידמנו לקראת תחילת 2023 תוכנית עבודה שנתית לענף.

התוכנית קובעת בכל חודש את המשימות שעל הענף לבצע תוך התייחסות והתאמה לעונות השנה. בינואר 2023 יתחיל צוות הנוי לפעול לפי תוכנית העבודה, כאשר עדכונים והתאמות יבוצעו "תוך כדי תנועה".

ב. חיזוק והכשרת צוות העובדים בענף

צוות הנוי מטפל כיום ביותר מ-400 דונם של שטחי גינון, מדשאות, שטחים פתוחים וחורשות.

כדי לטפל בשטחים בסדר גודל כזה באופן איכותי ויעיל, על חברי הצוות להיות בעלי מקצוע ומוטיבציה גבוהים.

בצוות חסר כיום לפחות עובד נוי מקצועי אחד בעל ניסיון. התוכנית השנה לענף כוללת קליטת גן מקצועי והכשרה של צוות הנוי הקיים בימי עיון והדרכה מקצועית.

מרכיב חשוב נוסף בענף הנוי הקיבוצי כולל שילוב עובדת נערים בני הקיבוץ כחלק מעזרה לצוות הנוי ומתוך הבנה

ה. תכנון ופיתוח פינות נוי קטנות

כחלק משיפור נראות הנוי בקיבוץ אנו מתכננים לשתול ולחדש ב-2023 מספר אזורים בחצר. התכנון והשתילה יבוצעו במתווה של פינות מופחתות משאבי

כוח אדם ומים ויכללו תכנון צמחייה חסונה ומותאמת, כמו גם חיפוי אזורי הגיון ביריעה מיוחדת למניעת עשבייה. מעבר לכל אלו, אנו מבקשים לאחל לכל בית יגור חג שמח ופורח.

בתמונה: גלי גורביץ, ירדן בן יעקב, זיו אחישר, רון אניגור, שיראז בינדוואי
תמונת השער: צוות הנוי מכינים את השטח לנטיעות ט"ו בשבט ב"עוקף" במהלך אירועי ט"ו ביגור 11.2.2023 (אם לא ירד גשם).

מצב הנטיעות דותן שביט

משנת 2018 נכנסנו לשותפות עם קיבוץ שער העמקים, הכוללת היום 310 דונם של עצי אבוקדו ממספר זנים. בנוסף, בשנת 2020 החלטנו לטעת בנפרד עוד 220 דונם, אליהם הצטרפו בשנת 2021 עוד 150 דונם. על מנת שנוכל להנות ממגוון בכמות ואיכות האבוקדו, וכן לפרוס את עונת הקטיף על פני רוב השנה, נטענו זנים שונים, שיניבו פרי מתחילת ספטמבר עד יוני. הזנים השונים הם: גליל, האס, ארד, BL, וורץ. בשותפות עם שער העמקים ניתן למצוא גם ריד וג'אם. עפ"י ההלכה, בארבע השנים הראשונות העץ נמצא במצב של ערלה ואסור לקטוף ממנו. מכיוון שהעצים ניטעים בני שנתיים, אז כעבור שנתיים הם נכנסים לניבה. השנה התחלנו לקטוף את החלקות שניטעו ב-2020, בשנה הבאה נתחיל לקטוף את החלקות משנת 2021. שגרת הטיפול במטע כוללת גיזומים, קיטומים, כיסוחי עשבייה, ריסוסי עשבייה, ניהול משק המים, דישון, התמודדות עם מזיקים ושאר בעלי חיים וכו' וכמובן קטיף. בנוסף, מכיוון שהמטע עדיין צעיר, בתחילת הדרך הייתה עבודה רבה בבנייה, יצירת דרכים, הרמת גדודיות, הכנת ניקוז מיטבי לשטח ועוד. צוות האבוקדו כולל אותי ואת רועי יובל, עם עזרה

שוטפת מצוות התאילנדים וכמובן גיבוי מלא מצוות הגד"ש. למדתי בפקולטה לחקלאות תואר ראשון באגרונומיה, ואני מאוד שמח על ההזדמנות ליישם אותו כאן בבית שלי, במקום בו גדלתי. זו זכות להחזיר את ענף המטעים לגד"ש ולקיבוץ, ואני מאוד מקווה שנמשיך לצמוח, להתפתח ולהינות מהפירות. ט"ו בשבט שמח לכל בית יגור.

יום חמישי 5.1
ההם שאין כמותם
עם עודד צפתי - סקסן רגבי
יצר, חוקר וחסיד סימרים

יום חמישי 19.1
דלות
מסתובבות
עם צופית גרנט

יום חמישי 12.1
דן דן בולטין
לאנטארטיקה בעקבות שקלטון

שלוש הרצאות שונות ומגוונות עברו עלינו לטובה: עודד צפתי - מקורות הזמר העברי, דן בולטין - מסע לאנטארטיקה, צופית גרנט - פרקים במסעה האישי. המועדון אט אט התמלא באנשים. מעבר להרצאה טובה, אנשים שמחו להיפגש, לשתות יין טוב ולהתכבד בנשנושים. יוזמה חדשה שבהחלט משאירה טעם של "עוד" לחורף הבא. תודה גדולה לכל מי ששלחו רעיונות להרצאות ופעילויות. אני בודקת היטב כל רעיון, וההצלחה השנה הרבה בזכותכם. עינב רוזיא

והם גם מצפים לחוויית קנייה שונה לגמרי, כזאת שנמצאת בתווך שבין חנות לתיירות ופנאי.

משתלה קיבוצית - חוזקות וחולשות של הסיטואציה הייחודית? יש המון יתרונות בכך שהמשתלה היא עסק קיבוצי. הקיבוץ נותן למשתלה גב ומעטפת כלכלית גדולה, שמאפשרת מרווח נשימה לביצוע השקעות, שיפורים ושינויים. הקיבוץ גם נותן מאגר כוח אדם זמין, עובדים עם אינטרס ישיר ואישי בצמיחת ובהצלחת המשתלה. למשתלה קיבוצית יש גם את היתרון התדמיתי של עסק קיבוצי, שנתפס כאמין יותר ופחות ממוסחר. על החולשות בתפיסת עולם קיבוצי יותר ופחות עסקי, כבר כתבתי במטרות לשינוי וקידום.

מה האופק העסקי, החזון שלך לפיתוח המשתלה, תוכניות לטווח הקצר והארוך? תוכניות יש ומבצעים כל הזמן! בחזון שלי משתלות יגור היא **מרכז הגן היחיד בארץ**! אנחנו צריכים להיות "המרכז" מבחינת גיוון המוצרים, ראשוניות וחדשנות בכל נושא, התמקצעות, שירות ויצירת טרנדים שיווקיים/מכירתיים. לטווח הארוך זה פתיחת עוד משתלות תחת אותו מותג ואותה שדרה ניהולית.

צמח/פרח שאת אוהבת במיוחד - גאורה ועשבוניים בכללם.

רגע שאת זוכרת במיוחד בתקופה שלך ביגור - שבת גדולה, גם לפני פסח וגם לפני ראש השנה. זה טרפת שקשה להסביר, אבל זה יום עבודה שכולם ממקסמים את עצמם להצלחה של העסק.

משהו שלמדת אצלנו - מלא דברים, כמו שאמרתי אבי לא באה מהתחום.

יגור מהזווית שלך - אורח לרגע לא יגיב.

ט"ו בשבט בשבילך - האירוע הראשון שמתחיל את השנה! מבצע עצים לאחר שנת שמיטה.

פרטים אישיים: בת 54 גרושה, אימא לשלושה וסבתא לקסם אחד! אוהבת ספורט, עושה הרבה פעילות גופנית ואוהדת מכבי ת"א. הגעתי ליגור לפני שנה בדיוק. ההשכלה שלי בכלכלה ורקע מקצועי בתעשיית המזון והחקלאות. עסקתי הרבה שנים בניהול ובשיווק והגעתי מתחום הקמעונאות, בין היתר, פתיחת "חנות הקונספט" הראשונה בארץ (לפני 25 שנה), "תמרים פלוס" בקיבוץ כנרת. אין לי קשר למשתלות וצמחים בכלל.

איך הגעת ליגור? לא היה לי קשר קודם ליגור, וגם לא הכרתי את המשתלה. חיפשתי מקום עבודה במקום שונה מעמק הירדן, משהו שיאתגר אותי. באתי, ראיתי והתאהבתי... אני רואה את פוטנציאל הצמיחה ובונה תוכניות בנות השגה.

איך היתה הקליטה והתחלת הדרך בתפקיד? ביגור ידעו לקלוט אותי יפה. החברים במשתלה גילו סבלנות לתהליך הלמידה שלי. תחילת הדרך הייתה לא קלה, לא כולם האמינו שבאמת ניתן לבצע כל כך הרבה שינויים.

אילו מטרות הצבת לעצמך ועד כמה הצלחת בהשגתן? מטרה ראשונה זה עמידה בתוכנית - עשיתי ואף הגדלתי! מטרה שנייה הייתה לשנות את הנראות של המקום. וואו עשינו את זה בענק! אין כמעט פינה שלא נגענו בה. מטרה שלישית הייתה להרים את המחלקה העסקית, לתת לה את הכלים להתחרות בשוק ולספק שירות אמין ונכון ללקוחות. המטרה האחרונה והקשה ביותר, היא לשנות את תפיסת העולם של העובדים! זה תהליך של חינוך ארוך ומיגע. החברים שעובדים במשתלה עדיין בהלך רוח קיבוצי, מקובעים בחשיבה... זה תהליך ואתגר לטווח הרחוק

"משתלה" - זה סופר-מרקט או חקלאות? המשתלה היא לא עסק חקלאי, כי אנחנו לא מגדלים אלא רק קונים ומוכרים מוצרים לקהל העסקי והרחב, אבל אנחנו גם לא בדיוק סופרמרקט, כי הלקוחות שלנו לא באים אלינו למלא צורך חיוני. המשתלה היא מקום שהלקוחות מגיעים אליו בשביל חוויית הקנייה, הבילוי והעשרת הידע ולא רק לקנות צמחים או כדים. הלקוחות שלנו מבליים אצלנו יותר זמן מאשר בסופר

גן חצב

ביקור ילדי הגנים במרכז המבקרים

כמדי שנה, מגיעים ילדי הגנים אל מרכז המבקרים 'גור זה סיפור', לחוויית היכרות עם תולדותיה של יגור. השנה גם פתחנו את קרון רכבת העמק, והחוייה היתה מועצמת ומרתקת במיוחד. במרכז עצמו, ההדרכה היא של הגננות, תמי עוז עם גן אורן ועפרי שרון עם גן חצב.

פכים קטנים בקיבוץ גזול

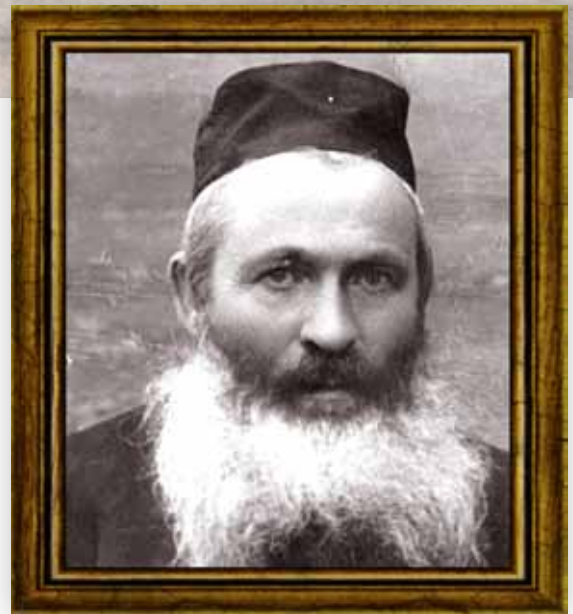
דור שלישי של תאומים במשפחת קרדוש

כשתלמה שמעה מבתה הבכורה אור, שהיא נושאת ברחמה תאומים - שמחה והתרגשות הציפו את כל המשפחה. במשפחת קרדוש יש רצף מדהים של לידת תאומים מזה שלושה דורות. **תלמה:** "בשבילי זו הייתה דרישת שלום מאמא - הרגשתי שהיא מברכת אותנו על לידת הנכדים התאומים". אולי התאומים, שזה עתה נולדו, הם התשובה הניצחת לסבלותיהן של אימה שרה ואחותה אנה, שהיו תאומות זהות ועברו את זוועות מחנה ההשמדה באושוויץ תחת ניסוייו של ד"ר מנגלה האכזר. אנה לא שרדה את "צעדת המוות" לקראת סוף המלחמה. "בשביל אמא ואבא, אנחנו, התאומות, היינו נס משמים", אומרות תלמה ועינת, דור שני ברצף. לאור ההיסטוריה המשפחתית, ניתנה ללידת התאומים של אור ועמית משמעות מיוחדת. לידת תאומים היא תמיד שמחה כפולה, ובמשפחת קרדוש - שמחה כפולה ומשולשת. מזל טוב!

אנני טויב
 אגאמא ורמי זאיןער
 אובני פאטשפה
 אפאדגא פגאומים-פנכדים מָטָר אכחא
 פנים לאור אטאיר פאמירנץ

אנני טויב
 אאיוואגא אאמיר ארכיב אלעד
 ארוחיק אדני אלעד
 אוכא פאטשפה
 אפאדגא פבן פנכד איאלר

ההיתך של אידאות ורעיונות חדשים ומנוגדים. בתוך מערבולת דעות זו פילס לעצמו את דרכו ואת פרשנותו הייחודית והמקורית בעולם התורה. באותם ימים התקרב גם להשכלה ולספרות הרוסית. מאוחר יותר לימד את ילדיו, שלמדו בבית ספר פולני: עברית, מתמטיקה, פיזיקה ותלמוד ("לימודי ליבה"), כדי שיוכלו בעתיד לפרנס את עצמם. זו היתה גם הביקורת שלו על היהדות השמרנית.

את ההצעה, לעזוב את קהילתו הקטנה במילייצ'יץ ולעבור לנהל את הישיבה באודיסה, דחה אה"ה שהעדיף את השקט של עיירתו הקטנה על העיר הסואנת.

"במקום לתקן את העולם יש לתקן את האדם, לשפר את ליבו, לחדד את כוח ההבחנה שלו בין טוב לרע", כותב הרב באוטוביוגרפיה שלו. כאן באה לביטוי תפיסתו את מוסר היהדות מנקודת מוצא של זכות הפרט לקיום של כבוד ושליטת כל שיטה של דריסת היחיד למען מטרות חברתיות נעלות, כיוון שרק למען האדם - הפרט, מתקיים העולם כולו, הוא המטרה ולא האמצעי.

אחרי מלחמת העולם הראשונה יוצא אה"ה נגד הלאומיות "אם כל המלחמות ושפיכות הדמים", כדבריו, ומזהיר מפני התפתחות הציונות המדינית העלולה להוביל לכוחנות וללאומנות.

בעיירתו היה אה"ה, למרות פרישותו, כתובת לכל שאלה ובעיה שהתעוררה, החל מענייני עסקים ועד נושאי מצוות ודת.

למרות שהיה מתפלל בדרך כלל ביחידות בביתו, פיתח קשרים מיוחדים עם בני קהילתו. כאשר תקפו אותו הרבנים "בעלי המוסר", בעקבות כתבות הביקורת על מנהיגותם וביקשו להחרימו ולפטרו, שמרו בני העיירה שלא יגעו בו לרעה.

סיפור אחד המאפיין את דרכו המיוחדת ורגישותו האנושית: כאשר בא אליו גביר העיירה, ודרש ממנו לפטר את השוחט הזקן שידו רועדת והשחיטה איננה כשרה דיה, השיב לו הרב: מוטב שחיטה מעט פחות כשירה מלשחוט את השוחט הזקן.

סבא שלנו, אהרון שמואל תמרת, "אחד הרבנים המרגישים" (אה"ה) בשמו הספרותי, הזהיר והתריע לפני 90 שנה בעשרות מאמרים וספרים מפני סכנה של לאומיות יהודית כוחנית, העומדת בסתירה מוחלטת למוסר היהודי של התורה.

צרוף ההפכים של אה"ה: רב מתירן מחד ואורתודוקס קיצוני מאידך, ציוני מושבע נושא חזון חברתי וסוציאליסט מחד, ואינדיבידואליסט קיצוני מאידך, נושא רוח העממיות והמעורבות החברתית מחד, מתבודד המתפלל ביחידות, מאידך, איש פולמוס הריף וממוקד ושתקן מופלג, מסתגר וצנוע. רב בעל תעוזה, הלוחם ללא לאות למען העקרונות בהם האמין, אך בדרכו שלו.

בתפיסת המוסר שלו, שבאה לידי ביטוי במאמריו, בספריו ובאורחות חייו, כרב וכיהודי מאמין, שלט יסוד של "זכות הפרט לקיום של כבוד" ו"האדם כתכלית הבריאה".

בצעירותו למד בישיבות וולוז'ין, שהיתה באותה תקופה כור

כל ימיו חי חיי עוני ודחקות. אף על פי ששמו הלך לפניו, סירב לקבל על עצמו משרת רבנות "שמנה" יותר.

מעירתו הקטנה מילייציץ, לחם את מלחמותיו באומץ ובשנינות. קרבתו לטבע וליערות הסובבים את עירתו באה לביטוי גם בכתביו ובהתייחסותו לטבע כיצירה המופלאה של הבורא.

כאשר ביקשו למכור את היערות הסמוכים לביתו לכריתה, הלך אה"ה עד הגוברנטור בגרודנה והצליח להביא לביטול הגזירה.

דווקא היום כשאנחנו עדים לתהליך מסוכן של כוחנות לאומית יהודית, אזהרתו של אה"ה מפני ציונות דתית כוחנית החורגת מגבולות המוסר היהודי, קוראת לנו להתעורר.

לאחרונה ראה אור ספרו של אה"ה "תוהו ובוהו" בעריכת צחי סליטר, 5 מסות המחזירות אותנו אל מי שהזהיר כבר לפני 90 שנה מפני התהליך המסוכן של צמיחת לאומנית כוחנית יהודית, העומדת בסתירה למוסר האנושי, לרוח התורה והאמונה היהודית.

נעמי שמשי: הכרתי את סבא באמת, נשכתבתי עליו עבודת מחקר

כל החיים חייתי עם הסיפור הזה, שיש לי סבא רב, עם השם הנהדר "אחד הרבנים המרגישים", שמעורר המון עניין והערכה בקרב חוקרים ואנשי רוח, וגם קראתי בעצמי בכתביו פה ושם. אבל עד שישבתי לכתוב עליו עבודה, התקשיתי לתמצת את דמותו להשקפת עולם ברורה, שהאקטואליות שלה, לצערי ולאסוננו, הולכת ומתגלה מדי יום. לקח לי הרבה זמן להבין, ולהוקיר, מי הוא היה באמת, ועד כמה הוא רלבנטי לנו היום.

"כשהייתי ילדה ראיתי את הספרים, שהיו כתובים בעברית גבוהה, שהיה קשה לקרוא. היו אפילו מילים שהוא המציא! זה מאוד סקרן אותי. לא דברו עליו הרבה בבית. מדי פעם זה עלה, קצת כקוריוז, ביגור של פעם, זה "שיש לנו סבא רב!" ועוד קוראים לו "אחד הרבנים המרגישים". הוא היה סבי מצד אמי, רבקה, שהיתה מאוד גאה בו, קודם כל כי היה הומניסט

גדול וראה את היחיד, אבל גם, כי החשיב לימודים כלליים לא פחות מלימודי קודש. ההיכרות האמיתית שלי עם כתביו היתה כשהחלטתי להקדיש לו את פרויקט הסיום שלי בלימודי הסטוריה של עם ישראל באוניברסיטה. בחרתי בו כנושא העבודה - בזכות אמא שלי. באיזה אופן, הוא היה תמיד בין שתינו. היא דאגה לעדכן אותי כל פעם, שנוסף ספר או מאמר אודותיו למדף הספרים הקטן, שהוקדש לו אצלנו בבית. האיסוף הזה היה חשוב לה מאוד, ואני נשאבתי והמשכתי בזה אחריה. נמשכתי אליו כהומניסט דתי הסולד מהפולחן הדתי האובססיבי ומעודד מחשבה ביקורתית, פתיחות ורגישות לפרט. מה שהוסיף לקסם היה, שעל אף שניסה, לא השתלב בשם זרם דתי או חילוני. בכל הניסיונות שלו להצטרף לתנועות חברתיות זיהה עד מהרה את הזרעים שעלולים להביא את התנועות, בהמשך הדרך, להפוך למסדים אלימים ודורסניים.

הכתיבה עצמה היתה מסע של היכרות איתו, תוך כדי שיח עם אמא שלי, שעזרה לי באיסוף המקורות. הרגשתי שהיא חווה דרך העבודה שלי חוויה של המשכיות. בחיים שלה ביגור, חיים של הגשמת חזון התיקון לאדם, לעם ולעולם - אלו היו עבודה הגשמת האידאליים, הערכים והמאבקים, להם הקדיש אביה את חייו.

עמוס פרליס: רשמי ביקור במילייציץ'

ביקרתי במילייציץ' בשנת 2018. לא נשאר זכר ליהודי העיירה - פרט לבית הכנסת הנטוש ובית הקברות שלא נותרו בו כמעט מצבות. 1000 יהודים חיו במילייציץ' (מתוך 2000 תושבים). כולם נרצחו ע"י הנאצים בטרבלינקה בשנת 1942. פגשתי בעיירה את מוניקה באלוט, שעוסקת הרבה בהנצחת זכרון הקהילה היהודית, בפעילויות עם ילדי בית הספר, בתערוכה שהכינה בבית הכנסת, ועכשיו בשיפוץ בית הכנסת שיהפוך למרכז תרבות עם פינת הנצחה לקהילה היהודית. היא גם מספרת כמה היתה חשובה הקהילה היהודית במילייציץ' ועל היחסים הטובים ששררו עם הפולנים, סיפורים ששמעה מאבא שלה. סבא אהרון שמואל הוא דמות נערצת על תושבי מילייציץ' עד היום.

בית יגור משתתף באבלם של אליעזר פונדיק והמשפחה על מות האב יוסי פונדיק ענבר ז"ל

ביום א', כ"ט בטבת תשפ"ג, 22.1.23 הבאנו לקבורה את חברתנו רותי עציון ז"ל בית יגור אבל עם המשפחה

בית יגור משתתף באבלם של יואל בן הרוש והמשפחה על מות האב מקס בן הרוש ז"ל

בית יגור משתתף באבלם של ירון קשת, אלי גור והמשפחה על מות האם, האחות רוחיק קשת ז"ל

בית יגור משתתף באבלם של מולה (בן זוגה של וואזיט) והמשפחה על מות האם קודוסהן ז"ל

"הכלל שלי הוא: מה שהיה אתמול לא בהכרח, יהיה מחר"

ראיון קצר עם עמי קול רוחלה סגל

הכלל שלי, אומר עמי, מה שהיה אתמול, לא בהכרח, יהיה מחר. ומה שיהיה מחר לא בהכרח יהיה מחרתיים.

הנושא שבגללו נפגשנו היה שלוש מדליות זהב, שנמצאו בתחתית המגירה אצל עמי, כשעשה סדר בניירותיו. אחת מהן הוענקה לו עבור המקום הראשון באליפות צה"ל בקליעה למטרה, שהתקיימה בשנות ה-80. כאן, הוא אומר, יש סיפור, ומוסיף: כדי להגיע למקבץ המקסימלי במטרה, הקטנתי את שדה הראייה שלי בעזרת כדורית שהוצאתי מתוך צינורית הדיו של עט (נובע) כדורי, וכך יכולתי לכוון יותר בקלות, ללב המטרה. עוד הוא מסביר: היו אחרים לא פחות טובים ממני, אבל השיפור הזה שידרג את יכולת המקבץ שלי.

ולעקוב אחריהם. וממשיך: בסדנה של מחנה שמשון בנית עבור הצבא עוד טשטשות שהחזיקו מעמד במשך שנים.

עמי שייך לדור שהעבודה הייתה משהו מחייב יותר מבילויים חברתיים. כל בוקר הוא יוצא לעבוד ולא מבזבז את שעותיו על שיחות חולין. העבודה בשבילו היא בריאות.

בעת שאני מקשיבה לדבריו, אני נזכרת בדבריו של אדם שהפגין נגד מלחמת ארה"ב בוויטנאם. כשאמרו לו "ההפגנה שלך לא משנה שום דבר. כמה זמן אתה חושב להמשיך כך?", והוא ענה להם: "אני אמשיך להפגין נגד המלחמה והעיקר שהם לא ישנו אותי". אין ספק, שלאורך כל חייו לא כולם מסכימים עם דבריו, אבל הוא שומר שלא ישנו אותו וממשיך בעבודתו היצירתית, והראש עוד מלא רעיונות.

על מה זכה בשתי המדליות הנוספות? בהיותו בסדיר בגודל 890 הוענקו לו שתי מדליות זהב, על הזכייה במקום הראשון באליפות במשיכת חבל. אחת עבור האליפות בפיקוד מרכז והשנייה לאחר שעלו לגמר, עבור המקום הראשון באליפות צה"ל כולו. היו ימים!!!

הסיפור של הזכייה מאפיין את כל חייו של עמי. כי מטבעו הוא מכור להמצאות ולחידושים. גם בגילו המתקדם (85), כשמדברים אתו על יזמות והמצאות בשדות ובמיכון חקלאי, השנים כאילו נושרות מעליו והוא מלא ברעיונות ובאנרגיה ומוכן לאתגר. אהבתו לחידושים ולשיפור היעילות בעבודת כלים חקלאיים בפרט, סחפה וסוחפת אותו למקומות בכל העולם (בעיקר בארה"ב) ומחברת אותו לחברות ויצרניות גדולות ולחברים שותפים לרעיונות.

לצד החידושים המלהיבים את דמיונו הוא קורא הרבה ספרות מקצועית באנגלית. ער לכל שינוי וחידוש בנושאים הקרובים לליבו ומצטער שלעיתים קרובות הוא מרגיש כמו קול קורא במדבר.

אבל לא רק בשדה החקלאות הוא פורץ דרך ברעיונותיו. גם בשירותו הצבאי במילואים הצליח לשדרג את עבודת הטשטוש. אני יזמתי והמצאתי, הוא אומר, טשטשת עקבות, שהביאה ליישור והחלקה של דרך הטשטוש. כך ניתן היה ביתר קלות לגלות עקבות גורמים עוינים שחדרו לישראל

אזמיכא אלתזיה שפיכא
אלכא פמלפחה
אלולדג פנכדה איבי
בג אמיטא אלפטר

אטיין אמור לאם
אצחי אאלאי
אלכא פמלפחה
אלולדג פכג פנכדה אריאל

אמירכא אלמאס יאלא
אלכא פמלפחה
אלולדג פנכדה לידא
בן אלאלניור ארכ

ישראל לוין - לזכרו

אם לכל בן אדם יש מסלול חיים אחד, לישראל היו מספר רב של מסלולי חיים.

תקופת השואה. ישראל נהג לומר: "עד גיל 13 נלחמתי על חיי, כפי שאף אחד מכם לא עשה בכל מהלך חייו". אמו ואחותו נספו בשואה, בעוד ישראל ואביו עברו את איימי השואה.

ב-1945 בהיותו בן 13 עלה עם אביו לייזר לישראל וליגור. לימים, כשלייזר חלה והתעוור, ישראל ליווה אותו וסייע לו בנאמנות רבה.

תוך זמן קצר הפך לצבר ישראלי, יגורי, קיבוצניק, כמו בני יגור האחרים.

ישראל התגייס לצה"ל ועבר קורס קציני שריון. בחזרתו מצה"ל ליגור נכנס לעבוד ברפת.

הוא הקים משפחה עם אהבתו הגדולה, בתיה רבינוביץ, ונולדו להם אתי ע"ש אסתר אימו, אורי, רוני ואיל.

כשבתיה חלתה, טיפל בה במשך שנים במסירות ובאהבה אין סופית עד יומה האחרון.

תקופה לאחר שבתיה נפטרה נישא לאריאלה ונולד עידו.

במשך חייו השתלב בניהול יגור. כיהן כמוזכיר ביגור, ראשון מבני הדור השני. כמו כן המשיך בתפקידים משמעותיים נוספים. ומכאן ואילך התבסס כדמות מרכזית גם בתנועה הקיבוצית.

שימש כמוזכיר פנים של התנועה הקיבוצית המאוחדת.

כותב יעקב צור, שהיה מזמוכירי התנועה: "הצטערתי לשמוע על פטירתו של ישראל לוין. ישראל זכור לי כאיש חכם, מסור ונאמן לחבריו ולקיבוץ. אהב את החיים. יהי זכרו ברוך".

ישראל הקים וניהל תעשייה ברמה היגורית (ניהול טובופלסט) וגם ברמה הארצית (ניהול מפעלי העמק).

במקביל, התקדם במסלול הצבאי והגיע לתפקיד

של סמח"ט בדרגת סא"ל מוערך. לחם במלחמות ישראל ממבצע קדש ואילך. במלחמת יום הכיפורים, כשהגיע עם חטיבתו לשדה הקרב וראה את הטנקים הבווערים, הודיע בקשר: "שנית שואה לא תהיה, לחתור למגע". וגם כשנפצע לא היסס לברוח מבית החולים ולשוב לחזית.

ישראל היה אקטיביסט בדעותיו, מנהיג, יוזם ולוקח אחריות.

היה נטול אגו, צנוע בדרישותיו. אהב את החיים ורצה לחיות.

השאיר אחריו חמישה ילדים, 11 נכדים ו-9 נינים אוהבים.

ישראל ייזכר כאדם החלטי, שמע את כולם, עבד עם יועצים, נתן להם יד חופשית, ולבסוף לקח אחריות וקיבל החלטות. מנהיג ללא חת.

יהי זכרו ברוך

פרידה מאבא

אבא.

עברת כל כך הרבה דברים מדהימים בחייך, ועשית כל כך הרבה תפקידים חשובים. אבל גם ביחסים אישיים, היית הרבה "דברים" שונים להרבה אנשים שונים. בשבילי אתה הקיר, שעומד כל חיי מאחורי ודואג שלא אמעד, הקיר שנותן לי את תחושת הביטחון העצמי ונותן לי אפשרות לעשות מה שארצה, בידיעה שגם אם אכשל, משהו חזק מחזיק אותי ומונע ממני ליפול.

למרות שכבר היית זקן, חלש וחולה, בשבילי תמיד נשאר הקיר הזה. הקיר הזה התמוטט אתמול ונפל. אני כל כך שמח שזכיתי לראות אותך ולדבר איתך ולחבק אותך בימים האחרונים, ואני יודע שהחיים נמשכים, אבל הקיר איננו עוד, ולא אוכל להחזיק בו, אם אאבד שיווי משקל. אז איך ממשיכים בלעדיו? תחושת האובדן קשה. אבא. ביום שבת אחזור לסן דייגו, וכמו שתמיד ביקשת, גם הפעם אני מבטיח להתקשר אליך ולהגיד שהגעתי בשלום ושהכל בסדר.

בבקשה תענה.

אייל

כשהגחתי לאויר העולם אתה ואמא עדיין לא הייתם בני עשרים, ותמיד אמרת לי שנולדתי מאהבה מאוד גדולה. מאז שנולדתי הבנתי שנולדתי לאבא גדול, רב פעלים, עסוק במלחמות אידיאולוגיות, ישיבות חשובות ועשייה משמעותית, אבל כשהיגיע הערב והדלת של "החדר" (בית ההורים בקיבוץ) נפתחה, הכנסת איתך המון אור של אהבה חיבוק ושמחה.

אבא, מלח הארץ ומלך אהבת הארץ והמדינה, השארת אחרך משפחה עניפה ומלוכדת, אשר בדיוק כמוך לא מתעסקת בקטנות וחיה יחדיו באחוה ובשלום.

ננצור את זכרך לעד באהבה ובהערכה, עמוק עמוק בלב. תודה שהשארת לי את אריאלה, חברה לחיים, שאני יודעת, שמאוד מאוד אהבת.

אתי

להיות הבן של ישראל לוין

להיות הבן של ישראל לוין זה סוג של תואר, שבמשך שנים רבות, בעיקר לפני 40 שנה, כשעוד הייתי צעיר, הולך איתך. זה הלך איתי כשהייתי תלמיד בבית ספר וכשעבדתי בתנועה. אתה שומע "הא, הבן של ישראל לוין". כשחזרתי מהצבא, עבדתי בסודרוניק, בסוף הקו יושבת הפועלת מנשר מול המכונה של המכסים. ואז הקו נעצר בגלל תקלה, ואתה הולך לסוף הקו לראות מה קורה. אתה עומד ליד הטכנאי שמטפל בתקלה, ופתאום אתה "הבן של ישראל לוין", אין מצב שמשהו שם לא נפתח ונמס אצל האנשים. זה לא שהוא נתן להם יותר, אלא המפגש איתו עשה להם משהו חזק.

"הבן של ישראל לוין" לא נותן לך משהו חומרי, אלא בונה אותך בשתי צורות עיקריות. זה נותן ביטחון עצמי, בעזרתו אתה יודע שאתה לא ישראל לוין, וזה בסדר! אין לי שמץ מהתכונות שלו, אני לא אמיץ כמוהו, לא נחוש כמוהו, אני אפילו לא ישר כמוהו. צנוע? אני לא יודע. אבל ככה הוא בנה אותי, לא היתה לו שום דרישה כלפי במשך החיים להיות משהו, לא מוסרית, ולא מקצועית, ולא עם מי להתחתן. אתה מי שאתה! זאת הירושה, שעשתה אותי מין ישראל לוין קטן, למרות שאני לא ישראל לוין.

הביטחון העצמי הזה נותן לך עוד דבר, נגזר ממנו שאתה בן אדם שלם. לא מושלם, או יפה, או הכי חכם, אבל אתה יודע שאתה שלם. אני חושב שזה ככה אצלנו כולנו. זה מה שהוא נתן לנו. אפשר להשתמש בתואר הזה "הבן של ישראל לוין", בכל מיני מקומות, אבל אתה לא צריך. מספיק שאתה יודע שהוא שם, כי הוא תמיד אמר: "אני תמיד אעזור לך", ואתה יודע את זה. ואז גם לא צריך פסיכולוגים, כי משהו שם בילט אין.

עם שני הדברים האלה אתה הולך, "ישראל לוין" - אבל אחר". יש לנו את הביטחון שלנו, במה שאנחנו, ובעיקר, אני לפחות, יודע שאני שלם, גם אם לא מושלם. זאת מתנה שמליוני אנשים היו רוצים לחיות איתה את החיים שלהם. אז, תודה, אני הבן של ישראל לוין.

אורי

אבא שלי

מגע כף ירך הדרך, החם והטוב, המעיר אותי משינה. המבט האוהב בעיניים והחיוך הרחב, שליווה אותי מהיום שאני זוכרת ועד שלשום בלילה לפני שהלכתי. החיוך הרחב, מפיץ האור והחום, שהבאת איתך בכל פעם שנכנסת הביתה, לא משנה מאיפה באת ואילו תלאות עברת במשך היום וכמה בוודאי היית עייף.

הדרך שבה לימדת אותי/אותנו לקבל את החיים בפשטות, בקלות ובביטחון הברור שמותר לך/לי להתנהג ולעשות מה שאתה רואה לנכון בכל מצב, וזאת אף חובתך.

לפעמים זה באמת קל, ולפעמים יש להשקיע מאמצים ואף להילחם, אבל מה שנכון זה מה שצריך. אבא,

הדוגמה האישית שקיבלתי ממך מאז ומתמיד ועד אתמול, יומך האחרון, החום, האהבה הענקית, הנתינה לאנשים, לכל אדם באשר הוא, הראייה המפוכחת והחוכמה, וכמובן העוצמה והכוח שמאפשרים את כל הדברים הללו.

זכיתי בחיים האלה שקיבלתי אותך ושאתה האיש שגידל אותי ודאג לי, וסמך עלי תמיד.

רוני

ישראל

ראש מלא חכמה עם שכל ענק. כשחגגנו לך יום הולדת 90, רק לפני חצי שנה, אמרת: "לא האמנתי שאגיע לגיל הזה" והפתעת את עצמך. "עברתי דברים קשים מאוד בחיי", הוספת, "חבטות ואתגרים, אבל אף פעם לא כעסתי וקיבלתי את הכול כחלק מהמסע שלי. הייתי בן-9 כשאבא אמר לי, את אמא לא תראה יותר אף פעם. את הבכי של ילד שלא יראה את אימו יותר, לא שכחתי כל חיי".

התמונה הזאת לא דוהה ולא מתכהה, חיה ונושמת ומהדהדת כמו העמידה מול כיתת יורים, שנותרת ממנה בחיים ולא רק פעם אחת. כבר אז היית לוחם נחוש בעל עיניים יוקדות ונוקבות. חיך הם סיפור של תקופה מבועתת ותקומה, השזור במאבק על המדינה ובבניית קיבוץ ועולם צודק יותר. כך המשכת ולא נשברת. דבריך תמיד נאמרו מתוך נשמה מוארת ומעשיך, שהיו משמעותיים ומלאי עשייה, היו בגובה העיניים, בצניעות ובהרבה הרבה עוצמה. בזכותך העולם יכול היה להיראות קצת יותר מושלם. את הכול בנית בכוחות עצמך וקצת רצית להעלים את העולה החדש שבך.

ישראל, נעמדת לא מעט בצמתים, שהיו יכולים לקחת אותך למקומות שבהם היית ממריא ונוסק. בחרת בית, משפחה, קיבוץ והיו לך לא מעט ויתורים.

השארת חותם ענק של עשייה עליה מעידים כל מי שזכה לעבור איתך כברת דרך. במלחמת יום הכיפורים, כשראית את האש האוחזת בשני הטנקים הראשונים בטור שהובלת ואת האימה שבאש, חזרת בזמן לרגע ההוא, אל הגטו הבווער והילד הצונח מבעד לחלון ומתרסק אל מותו. התעשתת, חזרת למציאות ואמרת מכאן אנחנו לא נסוגים. כזה היית ישראל, עוצמתי, כמו הטנקים שפיקדת עליהם. את מסע חיך הובלת בביטחון ובדבקות במטרה, בחיוכים הבוקעים מתוך אופטימיות בלתי נלאית גם כשחושך היה על פני תהום. לפני כשבוע, כשאושפזת, אמרת לי: מכאן כבר לא אצא. הבנת את מצבך במדויק, כי היית חד מחשבה וחשת שזמן הפרישה הגיע.

היית אבא מיוחד ולא שיגרת לי לעידו ומסירותך אליו הייתה ללא סוף וליבו תמיד התרחב מאהבתו אליך. בימי החולי האחרונים הסתכלת בנו בעיניך המחייכות ואמרת - אני בסוף דרכי. את חיי חייתך. היום אני מצדיעה לך ביראת כבוד ומאמצת לליבי את אינספור הרגעים המרגשים והקשים כאחד, שחוויתי במסלול חיי איתך.

עצמת את עיניך בראש צלול ועליך אני אומרת - חי כגדול ומת כגדול.

בחיך ובמותך אתה בלתי נשכח

בחיבור עז ובאהבה גדולה,

אריאלה

פרידה מבוס אהוב

(תרגום מאנגלית)

זכיתי במה שמעטים זוכים לו, בוס קרוב וצנוע, כמוך.

בוס שלי (במקור bossing sheli)

אין די אותיות למילים, ואין די מילים להגיד כמה אסירת תודה, ומבורכת אני, וגאה, שאתה הבוס שלי.

כשנפשנו לראשונה בדירה הזאת, אמרת, "זה ביתך".

ב-9 השנים שחלפו מאז למדתי ממך אופטימיות, כוח, אומץ, וזכיתי בידע רב. היית אומר "לא הכול בסדר, אבל בסדר!" הערצתי את הכוח והרוח החזקה שנשבה ממך גם ברגעים שבתוכך פנימה נחלשת.

אתה יחיד ומיוחד. תודה על הכול. תודה שתמכת בי תמיד, ותודה לך אריאלה.

אתה תמיד אומר "תודה רבה עלמה, שאת נותנת לי חיים" ואני אומרת לך, "מגיע לך יותר!".

לא אשכח אותך כל חיי. אני אסירת תודה שזכיתי להשתתף בחלק מ-90 שנות חיך.

אשמח תמיד בזכרונות המשותפים שלנו. ואהוב אותך עוד יותר. ידעת להילחם, ועל אף קשיי הדרך הגעת לקו הסיום.

אתה הגיבור שלי. מצדיעה לך, אתה יכול לצחוק.

אוהבת אותך מאוד.

עלמה (המטפלת)

בשם הלוחמים

אני רוצה להגיד למשפחה ולחברי יגור ולכל האבלים כאן, אילו ב-7.10.1973 בשעה 07:00 בבוקר ישראל לא היה עם הגדוד שלו בולם את הכוח הסורי הראשון בקצבייה, בדרך לגשרי הירדן ולכנרת, כל פני המלחמה ומפת ישראל היו שונים. אני רוצה שתזכרו את זה, ותעבירו לעם ישראל. זאת, בנוסף לשאר הדברים ששמענו כאן היום, תרומתו של ישראל.

ישראל היה גיבור. הוא בלם את הסורים בשבע בבוקר, ומהרגע שבלם אותם, הם לא התקדמו אפילו מטר אחד מערבה, אלא נסוגו ונסוגו. הוא נפצע בצהרים ואני החלפתי אותו.

בהמשך המערכה, כשהיינו בצד המזרחי של תעלת סואץ, בק"מ ה-101 לקהיר, הוא חזר מבית החולים לפקד על הגדוד. היינו הגדוד היחידי בצבא, שנלחם בכל הגזרות, "הגדוד של ישראל".

ישראל אריאלי

ט"ו בשבט

יזוק פלנייז זבת 11.2 על משרש הזדורסל

11:00
משחקי רצפה ענקיים
יוצרים עץ משאלות

10:00
בשבילים מתרוצצים,
מחפשים את העצים
פרסים למשחק
ישלחו בנפרד

11:00
סדנת אקרובאלנס
הורה וילד עם משה

**פיקניק קהילתי מעשה ידינו
"ברכה, קהילה, ארוחה"**
בהובלת גדי רביב
ישלח לינק להשתבצות

מ-11:00
עגלת מתוקים

13:00
יוצאים יחד
לנסיעות
בעוקף
כניסה 24

צולר ט"ו השבט

